

توانمندسازی نیروی انسانی آموزش و پرورش

مرضیه قنادیان

کارشناسی آموزش ابتدایی

چکیده

امروزه اهمیت منابع انسانی بر کسی پوشیده نیست و سازمان‌ها برای بقاء در محیط پیچیده و پر چالش به نیروی انسانی توانمند و خلاق نیازمند هستند. توانمندسازی و توسعه‌ی منابع انسانی یک رویکرد مدیریتی است که در آن به کارکنان تفویض اختیار می‌شود تا خودشان تصمیم بگیرند و در تصمیمات سازمان مشارکت داشته باشند. نظام آموزش عالی به‌عنوان نظامی پیش‌رو در تمامی جوامع، نیازمند نیروی انسانی کارآمد و توانمند در تمامی ابعاد می‌شود. انسجام و توسعه منابع انسانی و در رأس آن هیئت علمی در دانشگاه مستلزم توسعه‌ی برنامه‌های توانمندسازی است که مدیریت منابع انسانی نقش بسزایی در یکپارچه‌سازی و تلفیق این برنامه‌ها برای ارائه‌ی الگوی مناسب توانمندسازی کارکنان ایفا می‌کند. به‌منظور دستیابی به این هدف و کمک به محققان و مدیران حوزه‌ی منابع انسانی و اعضای هیئت علمی آموزش عالی، در این مقاله سعی شده است به بررسی راه‌های توانمندسازی نیروی انسانی آموزش و پرورش پرداخته شود.

کلید واژه‌ها: توانمندسازی، نیروی انسانی، تحول و نوآوری.

مقدمه

در جهان امروز، گسترش علم و فناوری، تمام فعالیت‌های اجتماعی را تحت تأثیر قرار داده است. از مشخصات بارز این عصر، که آن را فرصت‌نمی‌نامیده‌اند، جایگزین شدن دانایی، پژوهش و سرمایه‌ی انسانی با عوامل دیگر تولید است. در نتیجه همه‌ی سازمان‌ها در پی آن‌اند که با استفاده از انسانی‌ترین، کارآمدترین و انعطاف‌پذیرترین شیوه‌ها، برای بقای خود تلاش کنند. در این میان، نیروی انسانی ماهر و کارآزموده، با ارزش‌ترین ثروت هر کشور و یکی از مهم‌ترین شاخص‌های برتری یک سازمان نسبت به سازمان‌های دیگر است.

در جهان رقابتی امروزی، یکی از ابزارهای مهم برای ایجاد تحول و بقای سازمان و رسیدن به هدفها و رسالت‌های موردنظر، عنصر انسان است. در این میان آنچه مقوله تحول را حیات می‌بخشد و بقای سازمان را نیز تضمین می‌کند، منابع انسانی است (وفانژاد، ۱۳۸۲: ۱)

واقعیت این است که اگر سازمانها از وجود انسانهای خلاق، دانشگر، فرصت‌شناس و تبیین‌گر مسائل بی بهره باشند، بسیاری از فرصت‌ها و موقعیت‌ها را از دست خواهند داد. برای رسیدن به هدف جهانی شدن و یا حتی ماندن در این سطح، پرورش و جایگزینی نیروهای جدید به منظور ادامه راه رشد و ترقی الزامی است و آینده متعلق به کسانی است که برای آن برنامه و هدف دارند (هاشمی، ۱۳۸۷). در این زمینه آموزش عالی به‌عنوان نظام پیش‌رو و مؤثر در تمامی جوامع باید از لحاظ نیروی انسانی در تمامی ابعاد به لحاظ کمی و کیفی از شرایط مطلوبی برخوردار باشد.